

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, debatten bliver mere og mere interessant, for der tegner sig et meget fint billede, måske et lidt tragikomisk billede, af Venstre. Jeg vil selvfølgelig også lige indledningsvis stille det meget konkrete spørgsmål: Vil Venstre støtte de konkrete lovinitiativer, der ligger på Folketingets bord til forbedring af arbejdsmiljøet? Det kan besvares med ja eller nej.

Det, der sker her i debatten, er, at Venstre er imod alle konkrete initiativer, og så gør de det sideløbende, at de fremsætter nogle fuldstændig uforpligtende beslutningsforslag, ren luft uden indhold, men ordgejl, der kan bruges i en valgkamp, og dem forlanger man til afstemning. Det gør man inden for stort set samtlige ressortområder.

Hvad er formålet egentlig med det? Hvorfor vil man ikke gå konkret ind i lovgivningsarbejdet? Man fremsætter bare de her uforpligtende beslutningsforslag, man kan bruge i valgkampen. Det er da så useriøst, som noget kan være.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Man kan jo altid vinde en hvilken som helst diskussion, hvis man ligesom definerer spillereglerne selv og siger, at den eneste måde, man kan løse et problem på, er ved vores forslag 1, 2 og 3. Man kan ikke støtte vores forslag 1, 2 og 3, så er man pr. definition et ondt menneske. Så uanueret kan man jo ikke gå til tingene. Man er jo nødt til at gå dybere ned i det.

Når hr. Ole Sohn her til sidst siger – jeg troede slet ikke, det var et ord, vi måtte bruge – ordgejl om nogle af de beslutningsforslag, vi har fremsat, så må jeg sige, at der da ikke er noget ordgejl knyttet til et forslag, der forpligter landets flere tusinde kommunalbestyrelsesmedlemmer til at holde sig det her for øje i form af at lave en forpligtende udbudspolitik, frem for at man fra Folketingets side gør sig meget klog på, hvordan arbejdet præcis skal organiseres, præcis hvilke klausuler et udbud skal indbefatte.

I Frederiksborg Amt – for nu at tage et amt, jeg selv kender – har man en udbudspolitik, hvor man siger, at når man lægger opgaver ud, så skal de indeholde de samme sociale forpligtelser, som vi stiller til os selv som offentlig arbejdsgiver.

Hvis vi gør noget med hensyn til at virkeliggøre visionen om det rummelige arbejdsmarked, så skal den forpligtelse selvfølgelig følge

med ud til den private arbejdsgiver. Hvis vi opererer med skåne/fleks, så skal vedkommende tilsvarende operere med skåne/fleks.

Det er et forsøg på at koncentrere, kan man sige, den fredelige kappestrid mellem private opgaveløser og offentlige opgaveløser til et spørgsmål om, hvem der løser opgaverne mest hensigtsmæssigt med respekt for ordentlige løn- og vilkår, med respekt for ordentlige arbejdsmiljøvilkår. Det har altid været Venstres politik. Det handler om: Don't work harder, work smarter. Det er sådan set det, der er hele omdrejningspunktet. Ja, den røde lampe lyser!

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Her gik jeg og troede, at Venstre vidste man, hvor man havde. Ja, vi har selvfølgelig været nogle, der har været lidt i tvivl, om man nu også vidste det; men nu kan det i hvert tilfælde blive tydeligt, at Venstre knap nok selv ved, hvor de har sig selv.

I Berlingske Tidende forleden dag var der en debat om, at hvis man nu fik færre regler og dermed behov for mindre bureaukrati i den offentlige sektor, så kunne det måske også føre til, at man eventuelt skulle fyre en enkelt offentligt ansat. Hertil svarede Venstres politiske ordfører fru Ulla Tørnæs: Det kan jo betyde fyringer, det er imod Venstres politik. Dette har ført til, at Venstre i dagens leder i Jyllands-Posten får nogle ordentlige stryg over nakken, der minder om det udtryk, nogen bruger, at »man får tæsk med en våd søndagsberlinger«. Her er det bare en knastør Jyllands-Posten, der konstaterer: »Offentligt ansatte skal fredes. Det sagde Venstre i påsken, vel vidende at over halvdelen ...« osv.

Venstres skattestop måtte altså ikke føre til afskedigelser, forklarer den politiske ordfører fru Ulla Tørnæs. Og så er der det, jeg spørger: Hvem er det, der tegner Venstres politik? Er det den politiske ordfører? Eller er det næstformanden? Eller ved man det ikke selv i Venstre?

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Vi står hele tiden i et dilemma mellem at være meget konkrete og have flotte ord. Derfor vil jeg godt spørge igen: Når vi nu i eftermiddag kommer til at behandle spørgsmålet om arbejdsmiljøcertifikat, vil Venstre så i deres førstebehandling være positiv over for de forbedringer, der ligger der? Det er det ene spørgsmål.